

Spuštenih kapaka

Spuštenih kapaka, napokon mogu slušati otkucaje svog srca,
I pjev vjetra u zagrljaju boja
U nabujalom oceanu besmisla
U kojem se moja napaćena čula utapaju.

Uz sve to obilje nadohvat ruke,
Nisam znao od čega živjeti
Uz sve ono što je trebalo reći
Nisam znao odakle početi

U beskrajnom prostranstvu
Vlastite samoće
I potrošenog života
U sebičnoj prošlosti

Predajem se vječnom traganju
Za onim bitnim što sam izgubio.

Croatian adaptation from "Les paupières closes" : Sanja Lang, s.lang.sanja@gmail.com